

عنوان مقاله:

ارزیابی همگرایی‌های اقتصادی میان جمهوری اسلامی ایران و کشورهای عضو سازمان شانگهای

محل انتشار:

فصلنامه نگرش های نو در جغرافیای انسانی، دوره 12، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سید مرتضی طباطبایی - دانشجوی دکتری جغرافیای سیاسی، واحد یادگار امام خمینی (ره) - شهر ری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

علی اصغر اسماعیل پورروشن - استادیار جغرافیای سیاسی، واحد یادگار امام خمینی (ره) - شهر ری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

تهمینه دانیالی - استادیار جغرافیای روستایی، واحد یادگار امام خمینی (ره) - شهر ری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

حیدر لطفی - دانشیار جغرافیای سیاسی و گردشگری، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

چکیده وابستگی متقابل اقتصادی، ادغام اقتصادهای ملی در سطح جهانی و منطقه‌ای نیز از مهم‌ترین پیامدهای اقتصاد امروز کشورهای درحال توسعه است. وابستگی متقابل اقتصاد کشورها به قدرت‌های جهانی و رشد سریع تجارت جهانی ضمن گسترش سریع رقابت بین‌المللی، زمینه همکاری متقابل و در تقابل یکدیگر را برای کشورهای جهان به همراه آورده است. جمهوری اسلامی ایران پس از تحریم‌های پسابرجام، با مشکلات گسترده اقتصادی مواجه شده است و در طی سال‌های پیش رو، مشکلات اقتصادی آن بیشتر نیز خواهد شد. از این رو سیاست‌های نگاه به شرق و منطقه‌گرایی ایران افزایش خواهد یافت. سازمان همکاری شانگهای از جمله سازمان‌هایی می‌باشد که در زمینه منطقه‌گرایی و در زمینه‌های اقتصادی پیشرفت‌های قابل ملاحظه‌ای را به خود دیده است و از این رو همگرایی‌هایی که ایران به خصوص از لحاظ اقتصادی به کشورهای عضو اصلی این سازمان مانند روسیه و چین دارد، می‌تواند راهی برای کاهش فشارهای اقتصادی و بهبود وضعیت اقتصادی ایران منجر گردد. از این رو مقاله حاضر با روش توصیفی-تحلیلی و کاربردی به ارزیابی همگرایی‌های اقتصادی میان جمهوری اسلامی ایران و کشورهای عضو سازمان شانگهای، به منظور ارزیابی پتانسیل‌های صادرات و واردات غیرنفتی ایران و کشورهای عضو سازمان شانگهای از طریق روش‌های آزمون مشابهت و کسینوس زاویه پرداخته است. نتایج نشان داد که ایران به ترتیب با کشورهای چین، روسیه، هند و پاکستان بیشترین پتانسیل‌های تجاری را داراست و در این بین میزان واردات کالاها از کشورهای چین و هند بسیار بیشتر از سایر کشورهای منطقه و حتی کشورهای جهان است.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: منطقه‌گرایی، همگرایی اقتصادی، سازمان همکاری‌های شانگهای، جمهوری اسلامی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1165138>

